

32006R1367

25.9.2006.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 264/13

**UREDBA (EZ) br. 1367/2006 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA
od 6. rujna 2006.**

o primjeni odredaba Aarhuške konvencije o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša na institucije i tijela Zajednice

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

slučaju povreda zakonodavstva Zajednice u području zaštite okoliša.

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 175. stavak 1.,

(3) Zajednica je 25. lipnja 1998. potpisala Konvenciju Ekonomske komisije Ujedinjenih naroda za Europu (UNECE) o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (dalje u tekstu: Aarhuška konvencija). Zajednica je odobrila Aarhušku konvenciju 17. veljače 2005. (5). Odredbe prava Zajednice trebale bi biti u skladu s tom Konvencijom.

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora (1),

(4) Zajednica je već donijela određeni skup zakona, koji se dalje razvija i doprinosi ostvarivanju ciljeva Aarhuške konvencije. Trebalo bi osigurati primjenu zahtjeva Konvencije na institucije i tijela Zajednice.

nakon savjetovanja s Odborom regija,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora, u svjetlu zajedničkog teksta kojeg je Odbor za mirenje odobrio 22. lipnja 2006. (2),

(5) Tri stupa Aarhuške konvencije – pristup informacijama, sudjelovanje javnosti u odlučivanju i pristup pravosuđu u pitanjima okoliša – treba objediniti u jednom zakonodavnom aktu i utvrditi zajedničke odredbe u pogledu ciljeva i definicija. Time se doprinosi racionalizaciji zakonodavstva i povećava transparentnost provedbenih mjera koje se poduzimaju u odnosu na institucije i tijela Zajednice.

budući da:

(1) Zakonodavstvo Zajednice u području zaštite okoliša ima za cilj doprinijeti, *inter alia*, očuvanju, zaštiti i poboljšanju kvalitete okoliša te zaštititi zdravlja ljudi i tako promicati održivi razvoj.

(6) Općenito, prava koja jamče tri stupa Aarhuške konvencije vrijede neovisno o državljanstvu, nacionalnosti ili domicilu.

(2) Šesti program djelovanja Zajednice o okolišu (3) naglašava važnost osiguravanja odgovarajućih informacija o okolišu i učinkovitih mogućnosti sudjelovanja javnosti u odlučivanju u pitanjima okoliša, u svrhu povećanja odgovornosti i transparentnosti odlučivanja, podizanja javne svijesti i osiguravanja veće potpore donesenim odlukama. Nadalje, on kao i njegovi prethodnici (4) potiče učinkovitiju provedbu i primjenu zakonodavstva Zajednice u području zaštite okoliša, uključujući provedbu propisa Zajednice i poduzimanje mjera u

(7) Aarhuška konvencija daje općenitu definiciju tijela javne vlasti čiji se glavni smisao sastoji u tome da bi pojedinci i njihove organizacije trebali imati prava gdje god se provodi javna vlast. Stoga je institucije i tijela Zajednice obuhvaćene ovom Uredbom potrebno definirati na isti takav općenit i funkcionalan način. Institucije i tijela Zajednice se na temelju Aarhuške konvencije mogu isključiti iz područja primjene Konvencije kad djeluju u pravosudnom i zakonodavnom svojstvu. Ipak, kako bi se postigla dosljednost s obzirom na Uredbu (EZ) br. 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (6), odredbe o pristupu informacijama o okolišu trebale bi se primjenjivati i na institucije i tijela Zajednice koja djeluju u zakonodavnom svojstvu.

(1) SL C 117, 30.4.2004., str. 52.

(2) Mišljenje Europskog parlamenta od 31. ožujka 2004. (SL C 103 E, 29.4.2004., str. 612.), Zajedničko stajalište Vijeća od 18. srpnja 2005. (SL C 264 E, 25.10.2005., str. 18.) i Stajalište Europskog parlamenta od 18. siječnja 2006. (još nije objavljeno u Službenom listu). Zakonodavna rezolucija Europskog parlamenta od 4. srpnja 2006. (još nije objavljena u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 18. srpnja 2006.

(3) Odluka br. 1600/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. srpnja 2002. o utvrđivanju Šestog programa djelovanja Zajednice o okolišu (SL L 242, 10.9.2002., str. 1.).

(4) Četvrti program djelovanja Zajednice o okolišu (SL C 328, 7.12.1987., str. 1.), Peti program djelovanja Zajednice o okolišu (SL C 138, 17.5.1993., str. 1.).

(5) Odluka Vijeća 2005/370/EZ (SL L 124, 17.5.2005., str. 1.).

(6) SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

- (8) Definicija informacija o okolišu u ovoj Uredbi obuhvaća sve oblike informacija o stanju okoliša. Ta definicija, koja je prilagođena definiciji prihvaćenoj za Direktivu 2003/4/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ ⁽¹⁾, ima isti sadržaj kao definicija iz Aarhuške konvencije. Definicija „dokumenta” iz Uredbe (EZ) br. 1049/2001 obuhvaća informacije o okolišu kako je utvrđeno u ovoj Uredbi.
- (9) U ovoj je Uredbi potrebno dati definiciju planova i programa uzimajući u obzir odredbe Aarhuške konvencije, usporedno s pristupom koji se primjenjuje u odnosu na obveze država članica na temelju postojećeg prava EZ-a. „Planove i programe koji se tiču okoliša” trebalo bi definirati s obzirom na njihov doprinos ostvarivanju ciljeva i prioriteta politike zaštite okoliša Zajednice odnosno s obzirom na mogući značajan učinak na ostvarivanje tih ciljeva i prioriteta. U šestom programu djelovanja Zajednice o okolišu utvrđeni su ciljevi politike zaštite okoliša Zajednice u desetogodišnjem razdoblju koje počinje 22. srpnja 2002. kao i planirane aktivnosti za postizanje tih ciljeva. Na kraju tog razdoblja trebalo bi donijeti sljedeći program djelovanja za okoliš.
- (10) S obzirom na činjenicu da se pravo zaštite okoliša neprestano razvija, definicija prava zaštite okoliša trebala bi upućivati na ciljeve politike zaštite okoliša Zajednice utvrđene u Ugovoru.
- (11) Pojedinačni upravni akti trebali bi biti otvoreni za interno preispitivanje ako su oni pravno obvezujući i imaju vanjske učinke. Na sličan način trebalo bi urediti i propuste u slučajevima gdje na temelju prava zaštite okoliša postoji obveza donošenja upravnih akata. S obzirom na to da se akti koje donose institucije i tijela Zajednice koja djeluju u pravosudnom i zakonodavnom svojstvu mogu isključiti, isto treba vrijediti i za druge istražne postupke u kojima institucije i tijela Zajednice djeluju u svojstvu tijela za upravni nadzor na temelju odredaba Ugovora.
- (12) Aarhuška konvencija predviđa javni pristup informacijama o okolišu, bilo na zahtjev ili putem aktivnog širenja informacija koje provode tijela obuhvaćena Konvencijom. Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na Europski parlament, Vijeće i Komisiju kao i na agencije i slična tijela uspostavljena pravnim aktom Zajednice. U njoj su utvrđena pravila za te institucije koja su u velikoj mjeri u skladu s pravilima utvrđenim u Aarhuškoj konvenciji. Potrebno je proširiti primjenu Uredbe (EZ) br. 1049/2001 na sve ostale institucije i tijela Zajednice.
- (13) Potrebno je uzeti u obzir odredbe Aarhuške konvencije koje nisu obuhvaćene Uredbom (EZ) br. 1049/2001, bilo djelomično ili u cijelosti, a to se posebno odnosi na odredbe o prikupljanju i širenju informacija o okolišu.
- (14) Kvaliteta informacija o okolišu ključni je čimbenik za učinkovito ostvarivanje prava javnosti na pristup tim informacijama. Stoga je potrebno uvesti pravila kojima se institucije i tijela Zajednice obvezuju osigurati tu kvalitetu.
- (15) Izuzetke predviđene Uredbom (EZ) br. 1049/2001 trebalo bi primjenjivati podložno posebnim odredbama ove Uredbe u vezi sa zahtjevima za pružanje informacija o okolišu. Razloge za odbijanje pristupa informacijama o okolišu trebalo bi tumačiti restriktivno, uzimajući u obzir društveni interes sadržan u otkrivanju tih informacija i moguću povezanost traženih informacija s emisijama u okoliš. Izraz „poslovni interesi” obuhvaća sporazume o tajnosti podataka koje sklapaju institucije i tijela koja djeluju u u okviru bankovnih aktivnosti.
- (16) Sukladno Odluci br. 2119/98/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 24. rujna 1998. o uspostavi mreže za epidemiološki nadzor i kontrolu zaraznih bolesti u Zajednici ⁽²⁾, na razini Zajednice već je uspostavljena mreža za promicanje suradnje i koordinacije između država članica, uz podršku Komisije, s ciljem poboljšanja prevencije i kontrole niza zaraznih bolesti u Zajednici. Odlukom br. 1786/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽³⁾ donosi se program djelovanja Zajednice u području javnog zdravstva kao dopuna nacionalnim politikama. Dva elementa tog programa – poboljšanje informacija i znanja u svrhu razvoja javnog zdravstva i povećanje sposobnosti brzog i koordiniranog reagiranja na prijetnje zdravlju – predstavljaju ciljeve koji su podjednako i u cijelosti u skladu sa zahtjevima Aarhuške konvencije. Ova bi se Uredba stoga trebala primjenjivati ne dovodeći u pitanje Odluku br. 2119/98/EZ i Odluku br. 1786/2002/EZ.

⁽¹⁾ SL L 41, 14.2.2003., str. 26.

⁽²⁾ SL L 268, 3.10.1998., str. 1. Odluka kako je zadnje izmijenjena Uredbom (EZ) br. 1882/2003 (SL L 284, 31.10.2003., str. 1.).

⁽³⁾ SL L 271, 9.10.2002., str. 1. Odluka kako je izmijenjena Odlukom br. 786/2004/EZ (SL L 138, 30.4.2004., str. 7.).

(17) Aarhuškom konvencijom zahtijeva se da stranke donesu odredbe o sudjelovanju javnosti tijekom pripreme planova i programa koji se odnose na okoliš. Te odredbe trebaju sadržavati primjerene vremenske okvire za obavješćivanje javnosti o pojedinom postupku odlučivanja u pitanjima okoliša. Kako bi sudjelovanje javnosti u odlučivanju bilo učinkovito, ono se treba odvijati u ranoj fazi dok su još sve opcije otvorene. Institucije i tijela Zajednice bi kod utvrđivanja odredaba o sudjelovanju javnosti trebali odrediti koji segmenti javnosti mogu sudjelovati. U Aarhuškoj konvenciji također je utvrđeno da stranke trebaju uložiti primjerene napore kako bi osigurale mogućnosti sudjelovanja javnosti u pripremi politika koje se odnose na zaštitu okoliša.

(18) U članku 9. stavku 3. Aarhuške konvencije predviđen je pristup pravosudnim i drugim postupcima pravne zaštite u kojima se mogu osporiti radnje i propusti privatnih osoba i tijela javne vlasti koji su u suprotnosti s odredbama prava zaštite okoliša. Odredbe o pristupu pravosuđu trebale bi biti u skladu s Ugovorom. U tom je kontekstu primjereno da se ovom Uredbom obuhvate samo radnje i propusti tijela vlasti.

(19) Kako bi se osigurala prikladna i učinkovite pravne lijekove, uključujući ona koja su raspoloživa pred Sudom Europskih zajednica na temelju relevantnih odredaba Ugovora, primjereno je da se instituciji ili tijelu Zajednice koje je donijelo sporni akt, odnosno koje je u slučaju navodnog upravnog propusta propustilo djelovati, pruži mogućnost da preispita raniju odluku odnosno, u slučaju propusta, da djeluje.

(20) Nevladinim organizacijama koje djeluju u području zaštite okoliša i koje zadovoljavaju određene kriterije, pri čemu se prvenstveno treba uvjeriti da se radi o neovisnim i odgovornim organizacijama koje su dokazale da im je primarni cilj promicanje zaštite okoliša, trebale bi imati pravo podnijeti zahtjev za interno preispitivanje na razini Zajednice akata koje su donijele institucije i tijela Zajednice odnosno propusta tih institucija i tijela u području prava zaštite okoliša kako bi predmetna institucija odnosno tijelo preispitalo sporni akt ili propust.

(21) Ako prethodni zahtjevi za interno preispitivanje nisu prihvaćeni, predmetna nevladina organizacija trebala bi imati mogućnost pokrenuti postupak pred Sudom EZ-a u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora.

(22) Ova Uredba poštuje temeljna prava i načela priznata člankom 6. Ugovora o Europskoj uniji i izražena u Povelji Europske unije o temeljnim pravima, a posebno njezinom članku 37.,

DONIJELI SU OVU UREDBU:

GLAVA I.

OPĆE ODREDBE

Članak 1.

Cilj

1. Cilj ove Uredbe je utvrditi pravila koja će omogućiti primjenu odredaba Konvencije UNECE-a o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša, dalje u tekstu „Aarhuška konvencija”, na institucije i tijela Zajednice i time doprinijeti provedbi obveza koje proizlaze iz te Konvencije, a posebno:

(a) zajamčiti pravo javnosti na pristup informacijama o okolišu u posjedu institucija i tijela Zajednice, bilo da su im te informacije dostavljene ili su ih sami sastavili, te utvrditi osnovne uvjete i praktična rješenja za ostvarivanja tog prava;

(b) osigurati da se informacije o okolišu postupno stavljaju na raspolaganje i šire u javnosti kako bi se postigla najšira moguća sustavna raspoloživost i raširenost tih informacija. U tu se svrhu posebno promiče uporaba računalne telekomunikacije i/ili elektroničke tehnologije, gdje god su one raspoložive;

(c) osigurati sudjelovanje javnosti u odnosu na planove i programe koji se odnose na okoliš;

(d) omogućiti pristup pravosuđu u pitanjima okoliša na razini Zajednice u skladu s uvjetima utvrđenim u ovoj Uredbi.

2. Institucije i tijela Zajednice kod primjene odredaba ove Uredbe nastoje pružiti pomoć i smjernice javnosti u vezi s pristupom informacijama, sudjelovanjem u postupku odlučivanja i pristupom pravosuđu u pitanjima okoliša.

Članak 2.

Definicije

1. U smislu ove Uredbe:

(a) „podnositelj zahtjeva” znači svaka fizička ili pravna osoba koja je zatražila informacije o okolišu;

(b) „javnost” znači jedna ili više fizičkih ili pravnih osoba odnosno njihove udruge, organizacije ili skupine;

- (c) „institucije i tijela Zajednice” znači sve javne institucije, tijela, uredi i agencije koji su uspostavljeni Ugovorom ili na temelju Ugovora, osim kad djeluju u pravosudnom ili zakonodavnom svojstvu. Međutim, odredbe glave II. primjenjuju se na institucije i tijela Zajednice koji djeluju u zakonodavnom svojstvu;
- (d) „informacije o okolišu” znači svaka informacija u pisanom, vizualnom, slušnom, elektroničkom ili bilo kojem drugom materijalnom obliku u vezi sa:
- i. stanjem sastavnica okoliša, kao što su zrak i atmosfera, voda, tlo, zemlja, krajobraz i prirodni lokaliteti, biološka raznolikost i njezini sastavni dijelovi, uključujući genetski izmijenjene organizme, te uzajamno djelovanje ovih sastavnica;
 - ii. čimbenicima kao što su tvari, energija, buka, zračenje i otpad, uključujući radioaktivni otpad, emisije, ispuštanja i druga oslobađanja u okoliš koja utječu ili bi mogla utjecati na sastavnice okoliša iz točke i.;
 - iii. mjerama (uključujući upravne mjere), kao što su politike, zakonodavstvo, planovi, programi, sporazumi iz područja zaštite okoliša i djelatnosti koje utječu ili bi mogle utjecati na sastavnice i čimbenike iz točaka i. i ii. te mjere i djelatnosti u svrhu zaštite tih sastavnica;
 - iv. izvješćima o provedbi zakonodavstva u području zaštite okoliša;
 - v. analizama isplativosti i drugim gospodarskim analizama i pretpostavkama koje se koriste u okviru mjera i djelatnosti iz točke iii.;
 - vi. stanjem zdravlja i sigurnosti ljudi, uključujući moguća onečišćenja hranidbenog lanca, uvjetima za život ljudi, kulturnim lokalitetima i izgrađenim objektima, ako na njih utječe ili može utjecati stanje sastavnica okoliša iz točke i. odnosno, putem tih sastavnica, bilo koje pitanje iz točke ii. i iii.;
- (e) „planovi i programi koji se odnose na okoliš” znači planovi i programi:
- i. koje izrađuju i, tamo gdje je to primjereno, donose institucije i tijela Zajednice;
 - ii. koji su potrebni na temelju zakonodavnih, regulatornih ili upravnih propisa; i
 - iii. koji doprinose ostvarivanju ciljeva politike zaštite okoliša Zajednice utvrđenih u Šestom programu djelovanja Zajednice o okolišu ili bilo kojem kasnijem općem programu djelovanja za okoliš odnosno koji bi mogli imati značajan učinak na ostvarivanje tih ciljeva.

Opći programi djelovanja o okolišu također se smatraju planovima i programima koji se odnose na okoliš.

Ova definicija ne obuhvaća financijske i proračunske planove i programe tj. planove i programe u kojima se utvrđuje način financiranja određenih projekata i aktivnosti odnosno koji se odnose na prijedloge godišnjih proračuna kao ni interne programe rada institucija i tijela Zajednice te planove i programe u slučaju opasnosti čija je jedina svrha civilna zaštita;

- (f) „pravo zaštite okoliša” znači zakonodavstvo Zajednice, bez obzira na njegovu pravnu osnovu, koje doprinosi provođenju ciljeva politike zaštite okoliša Zajednice utvrđenih u Ugovoru, a to su očuvanje, zaštita i poboljšanje kvalitete okoliša, zaštita zdravlja ljudi, razborita i racionalna uporaba prirodnih resursa te promicanje mjera na međunarodnoj razini radi rješavanja regionalnih i globalnih problema vezanih uz okoliš;
- (g) „upravni akt” znači svaka pojedinačna mjera u okviru prava zaštite okoliša koju je poduzela institucija ili tijelo Zajednice i koja je pravno obvezujuća i ima vanjske učinke;
- (h) „upravni propust” znači propust institucije ili tijela Zajednice u donošenju upravnog akta kako je utvrđeno u točki (g).
2. Upravni akti i upravni propusti ne uključuju mjere koje su institucije i tijela Zajednice poduzeli odnosno propustili poduzeti u svojstvu tijela za upravni nadzor, primjerice na temelju:
- (a) članaka 81., 82., 86. i 87. Ugovora (pravila tržišnog natjecanja);
 - (b) članaka 226. i 228. Ugovora (postupci zbog povrede obveza iz Ugovora);
 - (c) članka 195. Ugovora (postupci Europskog ombudsmana);
 - (d) članka 280. Ugovora (postupci OLAF-a).

GLAVA II.

PRISTUP INFORMACIJAMA O OKOLIŠU

Članak 3.

Primjena Uredbe (EZ) br. 1049/2001

Uredba (EZ) br. 1049/2001 primjenjuje se na sve zahtjeve za pristup informacijama o okolišu koje se nalaze u posjedu institucija i tijela Zajednice, bez obzira na državljanstvo, nacionalnost ili domicil podnositelja zahtjeva, a u slučaju pravnih osoba, bez obzira na registrirano sjedište ili stvarno središte njihovih aktivnosti.

U smislu ove Uredbe, riječ „institucija” iz Uredbe (EZ) br. 1049/2001 tumači se kao „institucija ili tijelo Zajednice”.

Članak 4.

Prikupljanje i širenje informacija o okolišu

1. S ciljem aktivnog i sustavnog širenja informacija o okolišu u javnosti institucije i tijela Zajednice organiziraju informacije o okolišu koje se nalaze u njihovom posjedu i bitne su za njihove zadaće, koristeći posebno računalnu telekomunikaciju i/ili elektroničku tehnologiju u skladu s člankom 11. stavkom 1. i 2. i člankom 12. Uredbe (EZ) br. 1049/2001. Oni te informacije postupno čine dostupnima putem elektroničkih baza podataka kojima javnost može pristupiti putem javnih telekomunikacijskih mreža. U tu svrhu informacije koje se nalaze u njihovom posjedu unose se u baze podataka, a baze podataka opremaju se pretraživačima i drugim oblicima softvera koji javnosti olakšavaju pronalazjenje traženih informacija.

Informacije koje se stavljaju na raspolaganje primjenom računalne telekomunikacijske i/ili elektroničke tehnologije ne moraju uključivati informacije prikupljene prije stupanja ove Uredbe na snagu, osim ako su te informacije već raspoložive u elektroničkom obliku. Institucije i tijela Zajednice uvijek kad je to moguće navode gdje se nalaze informacije prikupljene prije stupanja Uredbe na snagu koje nisu raspoložive u elektroničkom obliku.

Institucije i tijela Zajednice ulažu primjerene napore kako bi informacije o okolišu koje se nalaze u njihovom posjedu bile raspoložive u oblicima i formatima koji su pogodni za reproduciranje i koji su dostupni putem računalne telekomunikacije ili drugim elektroničkim sredstvima.

2. Informacije o okolišu koje se stavljaju na raspolaganje javnosti i šire ažuriraju se prema potrebi. Uz dokumente iz članka 12. stavaka 2. i 3. i članka 13. stavaka 1. i 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, baze podataka i registri uključuju:

- (a) tekstove međunarodnih ugovora, konvencija i sporazuma te zakonodavstva Zajednice koji se odnose na područje zaštite okoliša ili su s njime povezani kao i tekstove politika, planova i programa koji se odnose na okoliš;
- (b) izvješća o napretku u vezi s provedbom stavki iz točke (a) koja su sastavile institucije i tijela Zajednice ili se kod njih nalaze u elektroničkom obliku;
- (c) korake koji su poduzeti u postupcima zbog povrede prava Zajednice od faze obrazloženog mišljenja sukladno članku 226. stavku 1. Ugovora;
- (d) izvješća o stanju okoliša iz stavka 4.;

(e) podatke ili sažetke podataka dobivenih na temelju praćenja aktivnosti koje utječu ili bi mogle utjecati na okoliš;

(f) odobrenja sa značajnim utjecajem na okoliš i sporazume vezane uz okoliš ili uputu na mjesto gdje se te informacije mogu zatražiti odnosno gdje im se može pristupiti;

(g) studije o utjecaju na okoliš i procjene rizika u pogledu sastavnica okoliša ili uputu na mjesto gdje se te informacije mogu zatražiti odnosno gdje im se može pristupiti.

3. Institucije i tijela Zajednice u odgovarajućim slučajevima mogu ispuniti zahtjeve stavaka 1. i 2. stvaranjem poveznica na internetske stranice na kojima se te informacije mogu pronaći.

4. Komisija osigurava da se izvješće o stanju okoliša s podacima o kvaliteti okoliša i pritiscima na okoliš objavljuje i širi u redovitim razmacima od najviše četiri godine.

Članak 5.

Kvaliteta informacija o okolišu

1. Institucije i tijela Zajednice osiguravaju, u onoj mjeri u kojoj je to u njihovoj moći, da sve informacije koje sami sastavljaju odnosno koje se sastavljaju po njihovom nalogu budu ažurne, točne i usporedive.

2. Ako podnositelj zahtjeva to zatraži, institucije i tijela Zajednice ga obavješćuju gdje može naći informacije o mjernim postupcima koji su korišteni kod sastavljanja informacija, uključujući metode analize, uzorkovanja i prethodne obrade uzoraka, ako su te informacije raspoložive. U protivnom ga mogu uputiti na standardizirani postupak koji je korišten.

Članak 6.

Primjena izuzetaka u vezi sa zahtjevima za pristup informacijama o okolišu

1. Što se tiče odredaba prve i treće alineje članka 4. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, uz izuzetak istraga, posebno onih koje se odnose na moguće povrede prava Zajednice, smatra se da je otkrivanje informacija pitanje od prevladavajućeg društvenog interesa ako se tražene informacije odnose na emisije u okoliš. Što se tiče ostalih izuzetaka iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, razlozi za odbijanje tumače se restriktivno, uzimajući u obzir društveni interes sadržan u otkrivanju tih informacija i moguću povezanost traženih informacija s emisijama u okoliš.

2. Uz izuzetke iz članka 4. Uredbe (EZ) br. 1049/2001, institucije i tijela Zajednice mogu odbiti pristup informacijama o okolišu ako bi otkrivanje tih informacija negativno utjecalo na zaštitu okoliša na koji se informacije odnose (npr. lokaliteti za razmnožavanje rijetkih vrsta).

Članak 7.

Zahtjevi za pristup informacijama o okolišu koje nisu u posjedu institucija i tijela Zajednice

Ako institucija ili tijelo Zajednice prime zahtjev za pristup informacijama o okolišu koje se ne nalaze u njihovom posjedu, oni što prije, a najkasnije u roku od 15 radnih dana, obavješćuju podnositelja zahtjeva kod koje bi se institucije ili tijela Zajednice ili tijela vlasti u smislu Direktive 2003/4/EZ prema njihovom mišljenju mogla zatražiti tražena informacija, ili sami prosljeđuju zahtjev odgovarajućoj instituciji ili tijelu Zajednice odnosno tijelu vlasti i o tome obavješćuju podnositelja zahtjeva.

Članak 8.

Suradnja

U slučaju neposredne prijetnje po zdravlje i život ljudi ili po okoliš, bez obzira na to je li ta opasnost posljedica ljudske djelatnosti ili je posljedica prirodnih uzroka, institucije i tijela Zajednice na zahtjev tijela vlasti u smislu Direktive 2003/4/EZ surađuju s tim tijelima i pomažu im da u javnosti koja bi mogla biti pogođena, neposredno i bez odlaganja prošire sve informacije o okolišu koje bi omogućile da se poduzmu mjere radi izbjegavanja ili smanjenja štetnih posljedica te opasnosti, u onoj mjeri u kojoj se te informacije nalaze u posjedu institucija i tijela Zajednice i/ili tijela vlasti ili se čuvaju po njihovom nalogu.

Podstavak 1. primjenjuje se ne dovodeći u pitanje posebne obveze predviđene zakonodavstvom Zajednice, a posebno Odlukom br. 2119/98/EZ i Odlukom br. 1786/2002/EZ.

GLAVA III.

SUDJELOVANJE JAVNOSTI S OBZIROM NA PLANOVE I PROGRAME KOJI SE ODOSE NA OKOLIŠ

Članak 9.

1. Institucije i tijela Zajednice putem odgovarajućih praktičnih i/ili drugih odredaba osiguravaju da se javnosti pravovremeno pruže učinkovite mogućnosti sudjelovanja tijekom pripreme, izmjena i preispitivanja planova i programa koji se odnose na okoliš, dok su sve opcije još uvijek otvorene. Komisija posebno prilikom izrade prijedloga planova i programa koje dostavlja na odlučivanje drugim institucijama i tijelima Zajednice predviđa sudjelovanje javnosti u toj pripremljenoj fazi.

2. Institucije i tijela Zajednice određuju na koje segmente javnosti utječu ili bi mogli utjecati planovi i programi iz

stavka 1., odnosno koji bi segmenti javnosti mogli biti zainteresirani za te planove i programe, uzimajući u obzir ciljeve ove Uredbe.

3. Institucije i tijela Zajednice osiguravaju da javnost iz stavka 2. bude obaviještena, bilo putem javnih priopćenja ili drugim odgovarajućim sredstvima, npr. elektroničkim medijima ako su oni raspoloživi, o:

(a) nacrtu prijedloga, ako je on raspoloživ;

(b) informacijama o okolišu i procjenama koje su bitne za plan ili program u pripremi, ako su one raspoložive;

(c) praktičnim rješenjima za sudjelovanje, uključujući:

i. upravni subjekt od kojega se mogu dobiti relevantne informacije;

ii. upravni subjekt kojemu se mogu dostaviti primjedbe, mišljenja i pitanja;

iii. primjerene vremenske okvire koji ostavljaju dovoljno vremena za obavješćivanje, pripremu i učinkovito sudjelovanje javnosti u odlučivanju u pitanjima okoliša.

4. Rok za dostavu primjedaba mora biti najmanje osam tjedana. Ako se organiziraju sastanci ili rasprave, obavijest o tome se objavljuje najmanje četiri tjedna unaprijed. Rokovi se mogu skratiti u hitnim slučajevima ili ako je javnost već imala priliku staviti primjedbe na predmetni plan odnosno program.

5. Kod donošenja odluke o planu ili programu koji se odnose na okoliš, institucije i tijela Zajednice vode računa o rezultatima sudjelovanja javnosti. Institucije i tijela Zajednice obavješćuju javnost o tom planu odnosno programu, uključujući njegov tekst, te o razlozima i razmatranjima na kojima se temelji odluka i navod podatke o sudjelovanju javnosti.

GLAVA IV.

INTERNO PREISPITIVANJE I PRISTUP PRAVOSUĐU

Članak 10.

Zahtjev za interno preispitivanje upravnih akata

1. Svaka nevladina organizacija koja ispunjava kriterije iz članka 11. ima pravo podnijeti zahtjev za interno preispitivanje instituciji ili tijelu Zajednice koje je donijelo upravni akt u okviru prava zaštite okoliša odnosno, u slučaju navodnog upravnog propusta, koje je trebalo donijeti takav akt.

Zahtjev se podnosi u pisanom obliku u roku od šest tjedana od donošenja, notifikacije ili objave upravnog akta, ovisno o tome što je najkasnije, odnosno u slučaju navodnog upravnog propusta, u roku od šest tjedana od dana kada je upravni akt trebao biti donesen. U zahtjevu se navode razlozi za preispitivanje.

2. Institucija odnosno tijelo Zajednice iz stavka 1. razmatraju svaki zahtjev, osim ako je očito da je zahtjev neosnovan. Institucija odnosno tijelo Zajednice u najkraćem mogućem roku odgovara na zahtjev pisanim obrazloženjem, a najkasnije u roku od 12 tjedana od primitka zahtjeva.

3. Ako institucije i tijela Zajednice unatoč dužnoj pažnji nisu u mogućnosti postupiti u skladu sa stavkom 2., oni u najkraćem mogućem roku, a najkasnije u roku navedenom u tom stavku, obavješćuju nevladinu organizaciju koja je podnijela zahtjev o razlozima nepostupanja i navode kada to namjeravaju učiniti.

Institucija odnosno tijelo Zajednice u svakom slučaju djeluju u roku od 18 tjedana od primitka zahtjeva.

Članak 11.

Kriteriji za ostvarivanje prava na razini Zajednice

1. Nevladina organizacija ima pravo podnijeti zahtjev za interno preispitivanje u skladu s člankom 10. pod uvjetom da:
 - (a) se radi o neovisnoj i neprofitnoj pravnoj osobi u skladu s nacionalnim pravom ili običajem države članice;
 - (b) joj je primarni deklarirani cilj promicanje zaštite okoliša u kontekstu prava zaštite okoliša;
 - (c) postoji više od dvije godine i aktivno radi na ostvarivanju cilja iz točke (b);
 - (d) je predmet na koji se zahtjev za interno preispitivanje odnosi obuhvaćen njezinim ciljevima i djelovanjem.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 6. rujna 2006.

Za Europski parlament
Predsjednik
J. BORRELL FONTELLES

Za Vijeće
Predsjednik
P. LEHTOMÄKI

2. Komisija donosi potrebne odredbe kako bi osigurala transparentnu i dosljednu primjenu kriterija navedenih u stavku 1.

Članak 12.

Postupci pred Sudom EZ-a

1. Nevladina organizacija koja je podnijela zahtjev za interno preispitivanje sukladno članku 10. može pokrenuti postupak pred Sudom EZ-a u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora.
2. Ako institucija odnosno tijelo Zajednice ne postupi u skladu s člankom 10. stavkom 2. ili 3., nevladina organizacija može pokrenuti postupak pred Sudom EZ-a u skladu s odgovarajućim odredbama Ugovora.

GLAVA V.

ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 13.

Provedbene mjere

Institucije i tijela Zajednice prema potrebi prilagođavaju svoje poslovne u skladu s odredbama ove Uredbe. Te prilagodbe proizvode učinke od 28. lipnja 2007.

Članak 14.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu trećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Primjenjuje se od 28. lipnja 2007.